



VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XII. évfolyam

3658. szám

4 oldal,
20 bani1956,
november 29,
csütörtök

Lapunk tartalmaiból

— A kormány biztosítja a magyar népet, hogy megvédje a dolgozók érdekeit az ellenforradalommal szemben (2 old.)

— A városi pártkonferencia határozatának szellemében: A régi alkatrészek új, a használatosá váló tételével csökkentjük az önköltséget (2 old.)

— XVI. Nyári Olimpia Melbourne (2 old.)

— A szocializmus erőinek minél szorosabb egyesítéséért, a marx-lenini elvek alapján (3-4. old.)

— Az RNK Nagy Nemzetgyűlésének munkálatai (4. old.)

— Az ENSZ-nek következetesnek kell lennie az agresszorokkal szemben (4. old.)

TÁVIRAT

Dr. PETRU GROZA elvtársnak,
az RNK Nagy Nemzetgyűlése Elnöksége elnökének,
CHIVU STOICA elvtársnak,
az RNK Minisztertanácsa elnökének,
GH. GHEORGHIU-DEJ elvtársnak,
az RMP KV első titkárának

BUKAREST

A Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének, a Szovjetunió Minisztertanácsának, az SZKP KB-nak és a Szovjetunió dolgozóinak nevében őszinte köszönetet mondunk a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 39. évfordulója alkalmából küldött üdvözléért és őszinte jókívánságért.

Szilárd meggyőződésünk, hogy a Szovjetunió és az RNK baráti kapcsolatai és testvéri együttműködése, amelyek az egyenjogúság, a gazdaságos lenini alapú, a jövőben még jobban megszilárdulnak, országaink népei javára, a világéért.

K. VOROSILOV,

a Szovjetunió Legfelső Szovjetje a Szovjetunió Minisztertanácsának Elnökségének elnöke,

N. BULGANYIN,

N. HRUSCOV,
az SZKP KB első titkára

Moszkva, Kreml.

Megjelent az Útunk legújabb száma

A Román Népköztársaság Írószövetsége lapjának, az Útunknak 47. száma Nyitott szemmel címmel közöl vezércikket Bányai László tollából. A lap első oldalán találjuk még Tamás Gáspár: A kéz című cikkét a magyarországi eseményekről, Nagy István Delhi-i levelét és Szilárd András Barangolás Mócországban című utijegyzetét.

Bolyai Farkas halálának centenáriumáról emlékezik meg a lap Pálffy Antal A pedagógus és Abajay Gusztáv A drámaírás című írásában. Cikkét közöl a lap A jelölőképzés megvalósításának néhány kérdéséről is.

A harmadik oldalon jelent meg Simon Magda Butort hoznak, Bálint Tibor A félkarú és Asztalos István Ami rögtön el kell mondani című írása.

Balogh Edgár Adatok Józsa Béla

történeti képhez címmel írt tanulmányt. Marosi Péter írásában a könyvfelelős nyilatkozik. Páskándi Géza Panek Zoltán kisregényéről, Oldáh Tibor pedig Barta Lajos vigjátékának sepsiszentgyörgyi bemutatójáról írt.

Banner Zoltán a szalmári Littlecki Endre emlékkiállításáról számol be. Benkő András Delyi Szabó Géza munkásságát ismerteti a Mai szerzőink című rovatban.

A lap utolsó oldalán egyebek között Jánosdy György Biblia pap-perum? címmel ismerteti Jean Effe két közelműltben megjelent rajzgyűjteményét. Itt olvashatjuk még Erdélyi László A Mérges szavak ellen című cikkét.

A lap, e számban Bartalis Ferencről, Kiss Jenőről, Létay Lajostól, Paul Angeltől, Holó Ernőstől, Tuan Ramon Jimenezről és Nicolas Guillelontól olvashatunk verseket.

FILMVETÍTÉS

A GYERMEKKÖNYVTÁRBAN

Az aradi gyermekkönyvtár, óvodás- és iskolás gyermekeinknek eddig is kedvelt intézménye volt, ahol mindig megtalálhattuk a kíváncsi, érdeklődő köröknek legjobban megfelelő képeskönyveket, vagy olvasnivalókat. A legkisebbeknek szóló ezekben szövegszerű, sokszínű, képekkel gazdagított, a világirodalom klasszikus meséi, csokor, mint a román, magyar, német népmesék és a gyermekirodalom legjavai alkotásai megtalálhatók itt. Az újonnan megjelent gyermekirodalmi könyvek hamar eljutnak a gyermekkönyvtárba. A napokban például 150 új mesekönyv és ifjúsági regény érkezett.

A gyermekek már várják az új könyvtárkezelőket és a délutáni órákban állandóan népes gyermekcsoportokat találunk a könyvtárban, akik új olvasnivalót kérnek.

A kis karosszékekben úgy üldögélnek sorukra várakozva, mint akik otthon érzik magukat, mint akik jól tudják, hogy övök itt minden: a könyvtár, az a kis mozi is, amely olyan nagy népszerűsége tett ezért az utóbbi időben. Szombatdélutánonként ugyanis mesefilmeket vetítenek a könyvtár kis olvasóinak, s így nem csoda, hogy a látogatók száma egyre emelkedik. A város távolabbi negyedeiből is hűségesebben látogatnak ide az iskolások könyvet cserélni és gyönyörködni az új mesefilmekben.

Vereczky Zsuzsa tanító, a könyvtár felelőse és két segítője, Muntean és Muresan elvtársak filmvetítés közben elmesélik a gyermekeknek a mese cselekményét úgy, hogy a kicsinyek, akik még nem tudnak olvasni, mindent megértenek. Nem kell anyukájuknak, vagy a nagymamának elkísérni őket.

Az utóbbi időben „A halász és az aranymacskája”, „A Harap alb”, „A három medve meséje”, stb. mesefilmeket vetítették. Igen hasznos „Az iskolásgyermek egészségétana” című oktatófilm, amely az önálló öltözködés, mosakodás, valamint a tisztaság, a rend fontosságát tanítja a gyermekeknek. A filmvetítéseknek s a mesedélutánoknak néha ötven-hetven látogatója is van. A gyermekkönyvtár legújabb hívei, akik rendszerint új látogatókat is toboroznak, Deutsch István, Rotariu Ivan, Szek-

res Ibolyka, Cati Felicia és más olvasni szerető gyermek.

Vereczky Zsuzsa könyvtárosnő arra is rávegye a könyvtárlátogatókat, hogy az egyesztálybeliek együtt tanulják a leckeit és a jó tanulók segítsék a gyengébbeket.

Mindent egybevetve a gyermekkönyvtár, mint intézmény is értékes vívmány és kis munkaközössége lelkes munkájával nagy segítséget nyújt a szülőknél a gyermeknevelésben.

Ellenőrizzük rendszeresen valamennyi üzemi részleg termelési tevékenységét

Jó alkalom nyílik erre a vállalatok termelési értékeiről, amikor ismertetik az illető gyár valamennyi részlegének termelési eredményét. Amikor kitűnik az, hogy melyik üzemszámterv maradt le termelési feladatainak teljesítésében és miért, valamint az is nyilvánosságra kerül, hogy melyik üzemszámterv teljesítette a tervét és hogyan sikerült ezt elérnie.

Fontos ez azért, mert megtörténik, hogy egyetlen előirányzatát nem teljesítő részleg ranyomja béléget az egész vállalat tevékenységére. Ha például egy vállalat négy üzemszámterv közül az egyik mondjuk 100 százalékos teljesítést ért el, a második 5 százalékos, a harmadik 3 százalékos teljesítést ér el, de a negyedik csupán 80 százalékos teljesítést ért el, akkor az egész vállalat vonatkozásában átlagosan csupán 97 százalékos termelési színvonalról beszélhetünk, feltételezve, hogy valamennyi üzemszámterv ugyanolyan termékeket gyárt.

A Vörös Triko gyárban például november 21-ig a gyapjú szövött áru tervét csupán 57 százalékos teljesítést ért el. A többi árucikket, mint például pamutszövőtáru, selem-, illetve pamutharisnya tervét eddig teljesítették, mégis az egyetlen lemaradás rontja majd az egész vállalat havi termelési színvonalát.

Jó szervezés, pontos és rendszeres anyagellátás, valamint lelkiismeretes ellenőrzés a biztosítéka annak, hogy valamennyi részleg időre teljesítse feladatát. Kitérő példa erre a I. Ranghej szerszámgépgyár, ahol állandóan minden részleg teljesíti, sőt teljesítési tervadatát. A legutolsó nyilvántartási adatok szép termelési eredményekről számolnak be, ami mind a lelkiismeretes munka eredménye. Az öntődében ugyan 113,9 százalékos, a gépműhelyben 123,38, a szerszámrészlegen 133,04 és a karbantartási osztályon 135,08 százalékos globális teljesítést értek el.

Ehhez hozzájárult az, hogy rendszeresen ellenőrzik a részleg tevékenységét. A szakszervezeti csoportfelelősök szívesen tekintik, hogy részlegükön jól dolgozzanak. Szívesen tekintik továbbá azt, hogy tevékenységük eredményes legyen az illető üzemszámterv és az egész vállalat szempontjából.

A részleg rendszeres tervtelje-

sítése szorosan összefügg a részleg együttműködésével is. Az egyik üzemszámterv kielégítő tevékenysége nélkül elképzelhetetlen a másik részleg jó munkája. A December 30 gyár üzemidejének rendszeres termelés nélkül például nem dolgozhatna ütemesen a szövőde, de ugyanakkor a befejező osztály sem.

Ahhoz, hogy minden részleg eleget tegyen feladatának, szükséges az ellenőrzés. Az olyan ellenőrzés, melyben mindenki részt vesz. Hogy értjük ezt? Ugy, hogy az egyik dolgozó ellenőrző társát, a mestert, a munkást, a részlegvezetőt az egész részleg. Ugyanakkor a szakszervezet sem maradhat tétlen. Mindig tisztában kell lennie azzal, hogy melyik részleg az, amely támogatásra, segítségre szorul. A szakszervezet világosítsa fel a dolgozókat arról, hogy munkájuk hozzájárul más részleg termelési eredményéhez is.

A szakszervezet feladata népszerűsíteni az élenjáró részlegeket és állandó ütemes termelésre serkenteni az üzem valamennyi dolgozóját. A pártalapszervezeteknek pontosan meg kell vizsgálni, hogy miért nem teljesítette egyik-vagy másik részleg a tervét. Anyagihiány-e az oka, vagy az, hogy a megelőző munkafolyamatot végző részleg nem tett eleget idejében kötelezettségének és így nem továbbította a szükséges terméket? Feladatuk, hogy a vállalat-vezetőségekkel együtt mindent megtegyenek a zökkenésmentes termelés megvalósítására valamennyi üzemszámterv alapján.

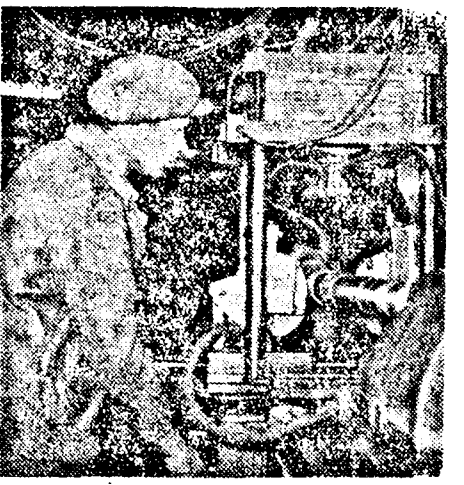
Előfordulhat, hogy egy-egy részleg nem anyagihiány, hanem a sok igazolatlan hiányzás miatt marad le. Eppen ezért a munkafelügyelet egyik előfeltétele az üzemszámterv belüli rendszeres tervteljesítés. Tehát a munkafelügyelet megszilárdítása egyben a rendszeres tervteljesítés záloga.

Nem elég tehát csupán magas globális termelési színvonal elérésére törekedni, hanem szemellett kell tartani minden egyes részleg rendszeres tervteljesítését is. A részlegen belül pedig figyelembe kell venni minden egyes munkás, mérnök, technikus munkáját. A vállalati siker elérésében ugyanis minden üzemszámterv és külön-külön minden dolgozó is részes. Mindezekből pedig kiválik a termelőrészleg rendszeres ellenőrzésének, tevékenységük elemzésének elsőrendű szükségessége.

Képek a I. Ranghej szerszámgépgyárból

A I. Ranghej szerszámgépgyárban készült esztergapadok nemcsak az országban, de külföldön is jó hírnevet szereztek a gyárnak. Az esztergapadok gyártása mellett a vállalat munkaközössége nemrég új termék: egyetemes (univerzális) marógép készítéséhez látott hozzá.

A képen látható Taslo Constantin, a I. Ranghej gyár többszörös elismertje, a készülék készítését kezeli, amelyet Pomancz István mester és Kálfikievicz Sándor mérnök útjában alapján szerkesztettek. A készülék az esztergapadok fogantyújának elektromos felületi edzését végzi. Jelentős előnyökkel bír, a gyárnak a készülék alkalmazása. Segítségével körülbelül egyharmadára kerül a felületi edzés a régi módszerhez viszonyítva. Egyetlen jelenleg edzésnél egy és fél kiló karbidot, körülbelül egy köbméter oxigént és egy órai munkát takarítanak meg.



Kiss Lajos

Kiss Lajos elismert munkás is az új, egyetemes marógép alkatrészeinek megmunkálásán dolgozik. Normál naponta rendszeresen 80-100 százalékkal teljesíti. Nem véletlen tehát, hogy az elismert munkások sorában kiemelkedő helyet foglal el.

Képeken Kiss Lajos látható a nagy portál-marógép kezelése közben.



Szabad ország

Az albán nép és vele együtt a világ szabadságszerető népei ma ünneplik Albánia felszabadulásának tizenkettedik évfordulóját. Nagyon sokat szenvedett az albán nép, amíg a Szovjetunió segítségével lerázta magát a fasiszta megszállók és a burzsoáz-földesuri rendszer igráját. Kevés európai ország élt olyan súlyos elnyomás alatt, mint az albán dolgozók. A bel- és külföldi kizsákmányolók szabad prédaként kezelték az ország gazdasági kincseit. Munkanélküliség, embertelen kizsákmányolás, éhínség, műveletlenség — ez volt az albán dolgozók osztályrésze. Albánia elmaradottságának szemléletes példája, hogy a felszabadulásig egyetlen vasutvonaluk sem volt. Az évszázados elnyomás alatt szülő országunk óriási károkat okoztak a fasiszta német intervenciók.

A felszabadulás a régi „szegény országát” szabad, rohamosan fejlődő országgá alakította át. Az albán nép, a kommunista párt vezetésével, a Szovjet-

unió és a testvéri szocialista országok sokrétű baráti segítségével szétzúzta a kizsákmányolók uralmát és saját kezébe vette országának irányítását. A háborútól és a fasiszta megszállástól sokat szenvedett ország gazdasági életének meilőbbi helyreállítása és szocialista elvek alapján való továbbfejlesztése a fiatal Albán Népköztársaság elsőrendű feladata lett.

Most, a 12-ik évforduló megünneplése alkalmából az albán dolgozók büszkén mérhetik le, hogy iparuk több mint tizenötször fejlettebb, mint 1944-ben volt. A hatalmas Lenin vízierőmű, a Stálin textilkombinát, a viorai cukor- és cementgyár, a többi elért eredményekkel együtt világosan bizonyítják, hogy az albán nép sikerrel küzd le a régi rendszerektől örökölt súlyos elmaradottságát.

Falun is nagyarányú szocialista átalakulás bontakozik ki. A hajdan tudatlan, elmaradt albán falu gyökeresen megváltozott. Az elmúlt években bevezetésével, a Szovjet-

gazdaság szocialista átalakításának folyamata is. A termelés fokozása érdekében több duzzasztógátat és öntözőgátat építettek. A 43 kilométer hosszú Pekin-Gavola öntözőcsatorna vize 7000 hektár termőföldet öntöz.

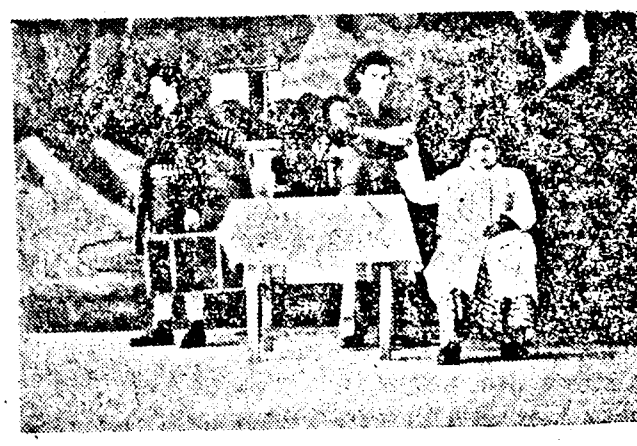
Az albán dolgozók, akik tizenkét év előtt a lehetetlen látkörülmények között éltek, ma mind nagyobb számban épülő munkahelyeken rendezik be otthonukat. A lakosság anyagi, kulturális színvonala évről-évre ugrásszerűen emelkedik.

Albánia békeszerető külpolitikát folytat. Tevékenyen harcol a világbékeért, a népek közötti békés együttélésért. Az albán dolgozók tiltakozó gyűléseken itélik el azokat az angol, francia imperialista törekvéseket, amelyek annyi szenvedést okoztak az egyiptomi népnek.

Hazánk dolgozói a testvéri barátság szellemében hozzájárulnak a szabad albán népet és szívükből kívánják, hogy új sikereket érjen el a szocializmus útján. Az elmúlt években békéért vívott harcban.

Szofroniai műkedvelők a versenyen

A falusi kultúrthozonok műkedvelő színjátszóinak negyedik országos versenye alkalmából a szofroniai vágóhid kulturális központjában a szofroniai színjátszók előadták a „Musaifur de onoare” című szindarabot. Képünk a szindarab egyik jelenetét ábrázolja.



ÚJ FILMEK

KÉT KAPITÁNY

Nem tudom ki hogy és mint van vele: én azonban határozottan idegenkedem azoktól a filmekről, amelyeknek szövegkönyvét regényből dolgozták át. Valahogy jogszerű tartom ezt az idegenkedést, hiszen az elmúlt évek során annyi bosszantó tapasztalatot szereztem e téren, kezdve a Gróf Monte Christo című francia filmtől, amely az eredeti regény téma eltorzításának iskolapéldája volt (főként a második rész), egészen a Távol Moszkától című filmig, amely viszont minden filmszerűséget nélkülözött.

Igy hát igen kellemes volt a hatás, amelyet a Két kapitány című új, színes szovjet játékfilm keltett bennem. Igen, ezt az alkotást valóban filmnek nevezhetjük, annak ellenére, hogy témája Kaverin azonos című regényéből ered. A forgatókönyv íróinak (V. Kaverin és E. Gabrilovics), valamint V. Vengerovnak, a rendezőnek sikerült azokat az éleztető, mozgalmas momentumokat megragadni és felhasználni, amelyek a film szerzői tették a témát. Bátran állíthatunk tehát, hogy a Két kapitány című film érdekes, tartalmas, egyszerűen olyan alkotás, amely nem esik ki rövid idő múlva nyomtalanul az ember emlékezetéből.

Most pedig, néhány szót a témáról. A Két kapitány azok közé a művek közé tartozik, amelyeket bátran állíthatunk ifjúsági irodalmunk élvonalának, legjelesebbek — Verne Gyula, Mark Twain, Ar-

hagyij Gajdar — művei mellé. V. Kaverin nagyszerű alkotása a bátort, következetes és végletekig becsületű, szocialista rendszerben nevelkedő ifjúságnak állít maradó emléket. A film pedig — egy-két sablonszerű megoldástól eltekintve — méltó a témához.

A szereplők: A. Mihajlov, O. Zabotkina, A. Adoskin, E. Lebegejev, B. Belajev, L. Szkelko, L. Gallis és a többiek szintén mestersen oldották meg feladatukat, kivétel nélkül dicséretet érdemelnek.

Idős és fiatal egyaránt megelégedéssel hagyja el a Dózsa György mozgóképszínház nézőterét, miután a Két kapitány című filmet végignézte.

BERLINI IDILL

Két ifjú élet együttvártozásának krónikája ez a kissé elmosódott témájú, de érdekes és szórakoztató német film. Uschi, a lány és Hans, a fiú véletlen folytán, egy közös barátjuk révén ismerkednek meg egymással a berlini „Wur-schli”-ban. A lány Berlin keleti övezetében, a fiú pedig a nyugati övezetben lakik. A város kettőssége azonban nem szakíthatja el egymástól a fiatalokat, mint ahogy a természetellenes állapot nem képes kettősztrani a német népet sem. Uschi és Hans naponta találkoznak, s a szülői tiltalom ellenére mind közelebb kerülnek egymáshoz. E tilalom indoka első sorban mindkettőjük fiatallaga. A lány szülei egyébként amiatt is bizalmatlanok, mert nem ismerik Hansot. Már-már kenyértörésre kerül a sor Uschi és családja kö-

Kása János

A kormány biztosítja a magyar népet, hogy megvédi a dolgozók érdekeit az ellenforradalommal szemben

BUDAPEST. (Agerpres). — A magyar forradalmi munkás-paraszt kormány november 25-én megbeszélést tartott a minisztériumok vezetőivel, a budapesti nagyüzemek munkástanácsainak képviselőivel, a tanácsok végrehajtó bizottságai mellé kiküldött kormány megbízottakkal, üzemigazgatókkal, mezőgazdászokkal és a szakszervezetek képviselőivel.

Az értekezleten felszólalt Kádár János, a forradalmi munkás-paraszt kormány elnöke is.

Az október 23-i eseményekről szólva, Kádár János hangsúlyozta, hogy ezeknek a célja nem a népi demokratikus rendszer megdöntése, hanem a régi vezetés hibáinak kijavítása volt. Ha azonban figyelembe vesszük, hogy az első lövés elődöntő után 3 órán belül elfoglalták a József-telefonközpont nemzetközi vonalának oszlopát, ugyanúgy, mint 1919 július 23-án a proletárdiktatúra alatti ellenforradalmi felkelésnél, ha figyelembe vesszük azt a nagyüzemi katonai szervezést, amely a telefonközpont mellett a gépkocsitelepeket, a katonai rakétákat és a rádió megosztókat és nagyrészt elfoglalták, akkor ebből a szervezetszerűségből arra lehet következtetni, hogy ellenforradalmi akciók voltak az, amelyek a maguk céljaira akarták kiakasztani a főmegmozdulást.

Kádár ezután kifejtette, hogy az eseményeknek ezt a megítélését igazolják a Nyugat-Németországban fo-

gatosított és a Berliner Zeitung nyugatnémet lapban letelezett katonai intézkedések. A lap pontosan leírja, hogyan mozgósították az ellenforradalmi csapatokat Nyugat-Németországban és indították el Magyarországra felé.

A Nagy Imre-kormány működéséről szólva, Kádár utalt arra, hogy amikor a szovjet csapatok azonnali kivonását követelték, még csak Budapestről vonták ki a szovjet csapatokat, de az ellenforradalom azonnal fellépett.

A gyakorlat bebizonyította, hogy nem ez a követendő út. Ha visszavonnák a szovjet csapatokat, az ellenforradalom megsemmisítene a népi hatalmat és azután már nem lehetne az első lépés, utána semmi különösebb fáradságba sem kerülne egy hét múlva kijelenteni, hogy csatlakoznak az atlanti tömhezt, idehozzák az amerikai csapatokat. De még itt sem álltak volna meg a dolgok. Ha az ellenforradalom a kormányzást a kezébe kaparintja és a haladó elemeket megsemmisíti, azonnal megkezdődött volna a háború Magyarországon területén.

A forradalmi munkás-paraszt kormány programját kifejtve, Kádár János rámutatott arra, hogy a kormány és az egész nép fő feladata a rend, a nyugalom és a fegyelem helyreállítása.

A kormány bíz abban — mondotta —, hogy az ország népének döntő többsége, munkások és parasztok egyet fognak érteni ezzel a programmal. Ebben a programban beletartozik, hogy a kormány nem lehet puha, nem lehet engedékeny. A gyakorlatban kiderült, hogy az ellenforradalmat nem lehet engedményekkel leszerelni.

A kormány biztosítja a magyar népet, hogy megvédi a dolgozók érdekeit az ellenforradalommal szemben, a tökésekkel és a földesurakkal szemben.

A kormány mielőbb meg akarja valósítani, hogy az országban mindenki féltessen nélkül éhesen. Addig is azonban nyilvánvalóan az a helyes, hogy amíg felni kell, inkább féljenek az ellenforradalmároktól és uszítók, mint a haladó emberek és a tisztességes, becsületes dolgozók. Ebből nem engedhet a kormány. Azonnal megszűnnek a letartóztatások, ha a gyilkosok bűnhődnek a banditizmusról, azoknak a bányászoknak és munkásoknak fenyegetés, akik dolgozni akarnak.

Az ugynevezett Nagy Imre-kérdésről szólva Kádár János azt mondta, hogy a kormány nem volt kifogása neki és társainak egy másik szocialista országba való távozás ellen, annál is inkább, mivel a még Budapestben bujkáló ellenforradalmárok provokációs célból megölhetők volna azért, hogy a felelősséget a Kádár-kormányra hárítsák.

Kádár János beszéde befejező részében elmondotta, hogy az ellenforradalom most sztrájkra és bojkottra igzgat. De mind kevesebb sikerrel. Az emberek dolgozni akarnak, normális emberi életet akarnak élni, törvényt rendeltetnek.

A helyes álláspontot bátran kell képviselni. Meg kell már végre változtatni azt a helyzetet, amikor a tisztességes emberek az üzemek meg az intézmények egész sorában egyszerűen nem merik elmondani becsületes álláspontjukat, a nem jó szándék, meg a zavarosfejt, meg az ellenforradalmár pedig szónokol és letartóztatja az emberek nagyrészt.

Ezután Apró Antal államminiszter emelkedett szóra a beszámoló az ország jelenlegi gazdasági helyzetéről. Hangoztatja, hogy a hosszantartó sztrájk következtében óriási népgazdasági károk keletkeztek. A kormány első feladata volt a közlekedés megszervezése, a lakosságnak élelmiszert, iparcikkekkel való ellátása. Mi most, mondotta, számos baráti országgal folytatott tárgyalások. Jelenlegi segélyeket kaptunk, de mi segélyekre nem építhetünk. A magunk erejére, termelőmunkánkra, alkotó munkára lehet csak felépíteni egy nép, egy ország jövőjét és sorát.

A tisztelt és megbecsült hangján kell szólnom dolgozó parasztágunkról, amely a kormány felhívására különböző élelmiszerekkel nagyarányú segítséget nyújtott a fővárosnak. A falvak nagy többségében becsületesen folyik a mezőgazdasági munka. Rend, fegyelem van. A dolgozó parasztság szolidaritása a városokkal, támogatja a várost, támogatja a kormányt a stabilitás helyreállításában. Az október 23 óta bekövetkezett események miatt, mintegy öt-hat milliárd, vagy ennél is több a termelési kiesés. Sok milliárd bert fizetünk ki termelés nélkül. A kiáramlott pénzmennyiség nagy veszélyeket jelent. A pénzügyet, a gazdaságot irányító minisztériumok vezetőinek, munkásoknak, munkástanácsok tagjainak kötelessége megvédeni a forintot, mert úgy gazdálkodni, ahogy az elmúlt időben gazdálkodtunk, tovább nem lehet. Különben felüljük készleteinket.

A termelési fegyelem kérdésével foglalkozva, Apró Antal utalt a szakszervezetek és a munkástanácsok szerepére.

Beszéde végén Apró Antal vázolta a minisztériumok és vezetők közvetlen feladatait.

Az értekezlet számos részvevője felszólalásban szintén hangsúlyozta, hogy azonnali teljes keddlel meg kell kezdeni a termelést.

XVI. NYÁRI OLIMPIA MELBOURNE

A keddi versenynapon az időjárás hűvösre fordult Melbourneben, de ez nem akadályozta meg az érdeklődőket, hogy ne legyenek jelen az olimpiai küzdelmeken. Az atletikai versenyeken több mint 50.000-en öveztek körül a stadion tribünjeit és tapsoltak a kitűnő olimpiai csúcseredményeknek. Mint arról már beszámoltunk, a lengyel Dunska a női távolugrásban 635 cm.-el nemcsak új olimpiai csúcseredményt ért el, hanem beállította saját világrekordját. A hármassugrásban a brazil Da Silva 1635 cm.-es eredménye, a diszkoszvetésben az amerikai Oerter 5636 cm.-es eredménye, valamint a 200 méteres síkfutásban Bob Morrov 20,6 mp.-es eredménye szintén új olimpiai csúcseredmények. A hármassugrásban a brazil Da Silva 1635 cm.-es eredménye, a diszkoszvetésben az amerikai Oerter 5636 cm.-es eredménye, valamint a 200 méteres síkfutásban Bob Morrov 20,6 mp.-es eredménye szintén új olimpiai csúcseredmények. A hármassugrásban a brazil Da Silva 1635 cm.-es eredménye, a diszkoszvetésben az amerikai Oerter 5636 cm.-es eredménye, valamint a 200 méteres síkfutásban Bob Morrov 20,6 mp.-es eredménye szintén új olimpiai csúcseredmények.

sült Allamok, 2. Szovjetunió, 3. Finnország, 4. Magyar NK.

OKOLVIVAS: A román ökölvívók közül Constantin Dumitrescu ismét győzött, második győzelmét a dán Hans Petersen ellen pontozással érte el. Dumitrescunak nagy esélye van, hogy bekerül a súlycsoport elődöntőjébe.

KOSARLABDA: A kosárlabda torna selejtezője befejeződött, s az elődöntőbe kerültek: Szovjetunió, Egyesült Allamok, Brazília, Bolgár NK, Franciaország, Chile, Uruguay, Fülöp-szigetek.

SÜLYEMELÉS: A nehézsúlyúak versenyén az amerikai Anderson és az argentin Silveti 500 kilós összteljesítménnyel az első helyen végeztek, a harmadik helyre az olasz Pigaiani került 452,5 kilóval.

Szerdán Melbourneben labdarúgó mérkőzést is játszottak és ennek során Jugoszlávia csapata könnyen, 9:1 arányban legyőzte az Egyesült Allamok labdarúgó együttesét.

Befejeződtek a küzdelmek az 81. tusában és az egyéni összetett versenyben a svéd Hull győzött a finn Mannonen és Korhonen előtt. A csapatversenyben: 1. Szovjetunió, 2. Egyesült Allamok, 3. Finnország, 4. Magyar NK.

Az atletikai versenyen számos új olimpiai csúcseredmény született: súlydobásban az amerikai O'Brien 1857 cm.-el győzött, az 5000 méteres síkfutásban a szovjet Vladimir Kuc 13:39,6 mp.-es nagyszerű olimpiai rekorddal végzett első helyen. A női 80 méteres gátfutást az ausztrál Strickland nyerte 10,7 mp.-es olimpiai csúcscsal, a 20 kilométeres gyaloglásban pedig a szovjet Sprina nyert 1 óra 31:27 mp.-el.

A Román Kupa középdöntője

Kisorsolták a Román Kupa labdarúgó mérkőzéseinek középdöntőjét. Mint ismeretes, az elmúlt forduló során a Hadsereg Közp. Háza, az Aranygyéresi En. Metalul, a Bukaresti Locomotiva és a Nagyvárad Progresul minősült a középdöntőbe.

Folytatódnak a vívódzések Aradon

Néhány napi szünet után, péntektől, november 30-ika délután 6 óráig folytatódnak Aradon a vívódzések és pedig az új helyiségben: a 4. számú hetosztályos iskolában (Luptei tér 2-4.). A vívó edzőközpont vezetője felhívja a vívótanulmány résztvevőit, hogy ebben az időpontban jelenjenek meg az iskola tornatermében megtartandó edzésen.

Felhívják mindazok figyelmét, akik ezt a sportágat elsajátítani akarják, hogy legkésőbb december 15-ig jelentkezzenek a vívóközpont edzőjénél, mert ezen időponon túl kezdőket már nem vesznek fel.

A városi pártkonferencia határozatának szellemében

A régi alkatrészek újra használhatóvá tételével csökkentjük az önköltséget

Vállalatunk — az aradi Gépjárműközpont — dolgozóit — a radhatalmatlan küzdelem a termelés és a termelékenység növeléséért, munkájuk önköltségének csökkentéséért. Ha megvizsgáljuk az ez éven elért eredményeinket, akkor kitűnik, hogy szorgalmas munkaközösségünk törekvése sikerre vezetett. Így érhetők el például, hogy az év első hat hónapjában elnyertük az ország élenjáró gépjárműközpontját megillető országos versenydíjat, s egyben — dolgozóink kérésére — vállalatunk megkapta a „Bernát Andor” gépjárműközpont elnevezést. Különleges érdemünk, a terv különböző mutatószámainak teljesítése mellett, hogy az ország 21 gépjárműközpontja közül különösen jó eredményeink voltak az önköltség csökkentésében.

S az első felében elért eredmények nem csökkentették a munkaadókat, nem pihentünk meg babáinkon, hanem új sikerek elérésére törekvünk. Ezt bizonyítják az alábbi számok: a harmadik negyedében a globális termelési tervet 145, az ártermelési tervet 144, a régi használt, megkopott, megrongálódott alkatrészek újra használhatóvá tételére vonatkozó tervet 181, a cseréalakatrészek gyártási tervét pedig 115 százalékkal teljesítettük. Ugyanakkor 70 százalékkal túlteljesítettük az önköltség csökkentésére vonatkozó mutatószámot. A harmadik negyedében vállalatunk munkaközössége nem kevesebb, mint 344.000 lejt értékű megalkarítást eszközölt. Mindezekhez fűzzük még hozzá, hogy helyes arányt teremtettünk a terv különböző és egymásra ható mutatószámai között, mint például a termelékenység növekedése és az átlagkereset alakulása között. Míg a termelékenység növekedését meghatározó mutatószámot 167 százalékkal, addig az átlagkereset mutatószámát 109,5 százalékkal csökkentettük meg, ami azt jelenti, hogy munkánk gazdaságos volt.

Már említettük, hogy különösen jó eredményeket értünk el az önköltség csökkentésében. Hozzá kell még fűznöm itt azt is, hogy nálunk az év első felében például, egy KD-35 típusú traktor általános javítása — s ez a fő elfoglaltságunk — körülbelül 350 lejt kevesebbet került, mint ahogyan az árát megszabták.

A javítások első kivitelezéséhez — az egyéb tényezők mellett — nagymértékben hozzájárult az a tény is, hogy már az első felében huszféle régi alkatrészt „varázsolunk” újra. Így például a hengerfej-szelepet, a dupettu-csapagat, a hengerfejet, a KD-35 traktor segédmotorjának főingelyét, a motorházat, IAR és KD-35-porlasztót, olajszivattyút, IAR és KD-35 traktorhoz, motorhengert, KD-35 hajtókart és más kisebb alkatrészeket. Mindez természetesen jelentős megtakarítást biztosít számunkra.

Nem véletlen tehát, hogy az 1956. október 13—14-i városi pártkonferencia, vállalatunk tevékenységének elemzése alapján, azt a feladatot tűzte eléünk, hogy még több elhasznált, megkopott, megrongálódott régi alkatrészt tegyünk újra használhatóvá. A városi konferencia határozatának reánk vonatkozó része így hangzik: „A Gépjárműközpontban még ebben az évben el kell készíteni a félkeletgyeppített hidraulikus váltó (variáció) prototípusát, hogy 1957-ben

megkezdhesék sorozatgyártását. 1956 végéig üzembe kell helyezniük az ugynevezett fórturót, feltöltő műhelyt, ahol ezzel az eljárással a használt motorfőtegelmeiket újra használhatóvá teszik és jelentős mennyiségű anyagot és munkaidőt takarítanak meg. A nagy kopásnak kitett, használt rolinis csapagatuk újrahasználatához a tételhez is hozzá kell látni ebben az esztendőben.”

Vállalatunk munkásai, technikusai és mérnökei megértették a határozatban foglaltak jelentőségét és így elmondhatom, hogy idejében teljesítik a feladatokat. Ebben a munkában — vagyis az „újjavítási” megoldásában különös érdemeket szerzett már eddig is vállalatunk főtechnológusa, Pohr József elvtárs.

Nézünk meg tehát az említett feladatokat teljesítésének helyzetét. Vegyük elsőnek a rolinis csapagatuk újrahasználatához tételét. Egy traktormotorban összesen négy ilyen alkatrész van, amely általános javításakor pótlásra, vagy lehetőség esetén újrahasználatára tételre szorul. De ezeken kívül különálló kopott, használt rolinis csapagatjavítást is vállalatunk a gép- és traktorállomásoktól, éppen úgy, mint más, különböző alkatrészek javítását is. Jelentős mennyiségű ilyen munkát van minden hónapban. Ha tehát megoldjuk ezt a kérdést, akkor újabb értékes megalkarításhoz jutunk. A gyakorlatban ezt így valósíthatjuk meg: Mivel használatban a csapagatgyűrűk megkopottak, eredeti nagyságú — átmérőjű — rolini nem alkalmazható. Ezért mi nagyobb átmérőjű rolinikat helyezünk a régi helyébe, s így pótoljuk a hiányzó kopásfőtegelmeit. Az új rolinikat mi gyártjuk és a csapagatgyűrű futófelületét, amelyeket megkopottak, a raiuk eltolódások képződtek, közönrússal kiigazítjuk. Ehhez beszerzünk a szükséges belső- és külső körszűrőgépet. A rolinikat pedig ugynevezett csuonékküli körszűrőgép (Centerles) körszűrjük. Nekünk ilyen gépünk nem volt, hanem egy szokásos csuonékküli megfelelő szerkezetet szereltünk, amely jó eredményt működik.

Eddig elkészült több ezer új rolini, sőt halvány darab teljes rolinis csapagat is. Ezzel eljutottunk a végő kiserleti szakaszhoz és hamarosan megkezdjük a zavartalan, folyamatos sorozatgyártást. Ezek bejártatásához kész — szintén vállalatunknál — megfelelő villanymotor meghajtású szerkezet. Az ellenőrző műszerek hiánya miatt azonban még nehézségekkel küzdünk.

Folytatásban van a városi pártkonferencia határozatának említett elektromos fémfúvó-feltöltő műhely berendezése is és amint a határozat előírja, még ez év végén üzembe is lesz. Ezt részben beruházásokkal oldjuk meg. Megkaptuk ehhez a megfelelő pénzalapot, sőt a berendezés egy részét is (légtartályt, ventilátort, stb.) az apróbb berendezési alkatrészeket pedig mi, magunk készítjük, mint például a fúvó fejet, a meghajtó készüléket, valamint a munka- és egészségvédelmi berendezést. A műhely üzembe helyezésével ugyanakkor jelentős megtakarításra leszünk majd azert. Lehetőségünk nyílik ugyanis az ugynevezett villamos fémfúvással történő feltöltéssel, kopás pótlással, újra használhatóvá tenni elsősorban a megkopott motor-

főtegelmeiket és sok más megkopott alkatrészt. E művelet után hőkezelésre sincs szükség. Hogy milyen előnyöket biztosít ez, ezt kellőképpen szemléltetik a következők: egy újrahasználatára tett régi motor főtegelme körülbelül egyötödébe kerül, mint egy új főtegelme. Ugyanakkor az egész népgazdaság számára is hasznos hoz, hiszen azelőtt a megkopott tengelyeket beolvasztották. Most ezt elkerüljük, sőt az így használatra tett ócska tengelyek, ha újra megkopnak, feltöltéssel ismét használhatóvá válnak.

Mindezekből kitűnik tehát, hogy Gépjárműközpontunk munkásai, mérnökei és technikusai lelkesedéssel küzdenek a városi pártkonferencia határozatának gyakorlatba létesítéséért, mert tudják, hogy ezzel népgazdaságuk fejlesztéséhez járulnak hozzá.

Nagy József,
a Bernát Andor Gépjárműközpont főmestere

HÍREK Közlemények HÍREK

A Hét Napjának

Dózsa György december 2-ig: KET KAPITANY. Naponta 10 és 12 órakor matiné. Előadók: 3, 5, 7 és 9 órakor. Balcsuc december 2-ig: CAR ES ACS. Előadók: 3, 5, 7 és 9 órakor. Herbák János december 2-ig: BERLINI IDILL. Előadók: 2, 4, 6 és 8 órakor. I. L. Caragiale december 2-ig: BERLINI IDILL. Előadók: 3, 5, 7 és 9 órakor. Ifjúsági december 2-ig: MAGNAS Miska. Előadók: 3, 5, 7 és 9 órakor. Solidaritatea december 2-ig: MEGGYŐRT IFJUSÁG. Gorkij Maxim dec. 2-ig: ANA ZACHEO. Ilie Pintilie (Gradiste) CFR november 30-tól—december 2-ig: KOLONOS ISMERTETOJEL. Előadók: hétköznap 6 és 8 órakor, vasárnap 2, 4 és 6 órakor. December 30. december 1—2-ig: GAZOLAS. Előadók: 3, 5 és 7 órakor.

Az Orvostudományi Társaság gyűlése

Az Orvostudományi Társaság aradi fiókjának belgyógyászati szakosztálya pénteken, november 30-án este 7 órakor tudományos gyűlést tart a Poliklinika nagytermében. Előadók: dr. Heretiu Miron és dr. Dorin Speranția.

Az ápolószemélyzet szakosztálya pénteken délután 6 órakor tart gyűlést a Horia utca 2. szám alatti székházban. Előadók: Tomuța Tulia és Neamtu Aurelia.

IDŐJÁRÁS

November 29-án, csütörtökön várható felhőzet várható, helyi eső lehetséges. A hőmérséklet nem változik lényegesen, napközben 4—8 fok között, éjszaka 2—4 fok között lesz. Mérsékelt szél.

A következő két napon változék nyíló várható, a hőmérséklet csökken.

NOVEMBER
30

Az 1957. évi
fütdanyag-tikeffek kiosztása

NOVEMBER
30

3. SZAMU KOZPONT: PERNYAVAN (a mezőgazdasági pontnál): Oltuz utca.
6. SZAMU KOZPONT: (VOLT TARTOMANYI NEPTANACS EPO. LETEBEN): Anatole France, Andreescu, Camilului, Piața Luptei, Margaritar Meresiev-tér, Mica-tér.
7. SZAMU KOZPONT: (VOLT TARTOMANYI NEPTANACS EPO. LETEBEN): Pivulescu utca.
8. SZAMU KOZPONT: (VOLT TARTOMANYI NEPTANACS EPO. LETEBEN): A Köztársaság utja.
9. SZAMU KOZPONT: (VOLT TARTOMANYI NEPTANACS EPO. LETEBEN): Puskin, Luther, Av. Georgescu utcák.

A Combustibil közleménye.

A városi néptanács Combustibil osztálya közli:

1. Folyó év december 3-ig adják a mikéltai mezőgazdasági pontnál levő körzetben azok számára a tüzfajegyvet, akik különböző okokból eddig nem vették át.
2. November 29-től december 3-ig adják a gáji mezőgazdasági pontnál levő körzetben a tüzfajegyvet azok számára, akik eddig nem vették át.
3. December 1—3 között adják az újradí körzethez tartozóknak a zeigmondházi mezőgazdasági pontnál az eddig át nem vett tüzfajegyveket.
4. A többi körzeteknél a dolgozók, akik különböző okokból fogva eddig nem vették át a tüzfajegyvet, a volt tartományi néptanács épületében december 5, 6, 7, 8, 11, 12 és 13-án vehetik át.
5. Az 1957—58. évi tüzfajegyvekkel kapcsolatos mindennemű változtatást csakis 1957. január 1 után eszközölnek.
6. Felhívják az érdekeltek figyelmét, hogy akik a fenti napokon nem veszik át a tüzfajegyveket, csak 1957. január 1 után kaphatják meg azokat.

NOVEMBER
30

BUKAREST I.: 6.30: Hírek, 5.35: Fuvószena. 6: Román népi táncok. 6.25: Szovjet könnyűzene. 7: Hírek. 7.35: Reggeli hangverseny. 8.15: Lapzele. 9: Operazene. 10.30: Könyvzene. 11: Hírek. 11.03: Szimfonikus zene. 12: Temesvár tartomány népi zenéjéből. 12.35: Enekkari hangverseny. 13: Hírek. 13.10: Szimfonikus hangverseny. 14: Operazene. 14.45: Esztrád-hangverseny. 15: Hírek. 15.55: A főváros hangversenyeléből. 16.40: Román könnyűzene. 17: Hírek. 18: Szovjet népzene. 18.15: Moszkva beszélt 18.45. Dalok. 19: Hírek. 19.05: Falvak ujsága. 20: Hírek, sport hírek. 22.30: Folklor-művek. 23: Éji hangverseny.

BUKAREST II.: 14: Hírek, 14.03: Dalok gyermekek számára. 14.33: Román népi táncok. 15.15: Jugoszláv zenekari hangverseny. 16: Hírek. 16.20: Enekkari hangverseny. 16.40: Albán zenei hét. 17.35: Keringők. 18: Hírek. 18.10: Zongorahangverseny. 19: Dalok. 19.45: Zene. 19.55: Jóéjszakai gyerekek. 20: Hírek. 20.03: Román kóruszene. 21: Hírek. 21.05: Könyvzene. 23: Hírek, sport hírek. 23.15: Szimfonikus hangverseny.

Közlemény

A pénzügyminisztérium védnökségével megjelenő Evidencia Contabila azakal helyi tanulmányi körében az Allami Bank tanácstermében értékes gyakorlati utmutatókat tartalmazó előadást tartott Fényes A. elvtárs, a G. Dimitrov gyár főkönyvelője.

November 30-án, pénteken, 18 órai kezdettel ugyanott Boer Liviu elvtárs, a December 30 gyár főkönyvelője tart előadást „A gyártás alatt álló félkésztermékek és a termelés folyamataiban még be nem került anyagok jellemzősége” címen. Az előadást hozzászólások követik.

A szocializmus erőinek minél szorosabb egyesítéséért, a marx-lenini elvek alapján

A Pravda szerkesztőségi cikke

A Magyarországon lezajlott események, ahol az ellenforradalomnak sikerült felülnie a fejt és támadást indítani a szocialista vívmányok és a népi demokratikus rendszer ellen, mely benyomást keltett mindazok gondolkodásában és lelkében, akiknek drága a szocializmus ügye.

A szocialista tábor valamennyi országában egyöntetűen elítélték a reakció mesterkedéseit.

A cikk kifejti, hogy a reakció megkísérelte saját népiellenes céljait kihasználni a tömegek indokolt elégedetlenségét.

Kétségtelen, hogy a magyarországi eseményekért a felelősség a párt és az állam volt vezetőiséget terhel, amely ellen Rákosi és Gerővel, durva hibákat követett el a szocialista építés feladatainak megoldásában mind általános politikai síkon, mind a gazdasági és kulturális építési terén.

A párt vezetősége, amelynek élén Rákosi Mátyás és Gerő Ernő állott, elszádkodott a párt tömegeitől, a néptől, nem ismerte a munkásosztály, a parasztság és az értelmiség hangulatát. A legdurvább módon megszegte a törvényességet (a Rajk és több más per, amelynek folytán sok becsületes párt- és állami funkcionárius ártatlanul szenvedett). Komoly hibák történtek gazdasági téren is.

Az iparosítás gyors ütemének lezárását — amely helyes a Szovjet unió körülményei között, — gépiesen és sablonmódra terjesztették ki Magyarországra, anélkül, hogy a szükséges gazdasági alapoktól rendelkezne volna. Nagy vállalatokat építettek, anélkül, hogy nyersanyagot biztosítottak volna számukra.

A gazdasági építés terveinek kidolgozásakor Magyarországon konkrét adottságaitól kellett volna kiindulniuk, szem előtt tartva azt, hogy nem minden országban kell létrehozni az összes iparágakat, hiszen a lehetőség van arra, hogy a szocialista államok egész közössége támaszkodjék. Több gondot kellett volna fordítani a mezőgazdaság fejlesztésére és a közlekedési hálózatok kiépítésére, ami lehetővé tette volna a lakosság életszínvonalának észszerű emelkedését.

Magyarországon hibákat követtek el a pártépítés terén is, ezek a hibák a párt meggyengüléséhez vezettek. A Magyar Dolgozók Pártjának több mint 900.000 tagja volt az ország 9 millió lakosságához képest. A párt kapui mindenki előtt nyitva álltak és így a legkülönbözőbb emberek léptek be a pártba. Beléptek munkások, hiszen ez a pártjuk, s a munkásosztály csak a párt megteremtésével és erősítésével őrizheti meg, szilárdíthatja meg és fejlesztheti vívmányait. A Magyar Dolgozók Pártjában azonban nagyszámú nacionalista kispolgári elem is beférkőzött, bejutottak idegen, karrierista emberek is, akik saját céljaikra akarták a pártot felhasználni.

A cikk kifejti, hogy a párt vezetősége nem fordított kellő figyelmet arra, hogy a káderek és valamennyi párttagot marxista-leninista szellemben, a dolgozók nemzetközi szolidaritása szellemében nevelje. Ezért nem tudta harcra mozgósítani a nép haladó erőit a reakció ellen, és maga a párt is eszervezetlenné bizonyult.

A cikk ezután rámutat, hogy az MDP vezetősége nem vette elegendő figyelembe az ország nemzeti sajátosságait, nem gondoskodott megfelelő mértékben arról, hogy a Magyar Népköztársaság alapvető nemzeti kádereiből embereket neveljen és emeljen ki a párt és a kormány vezetésére. Eltűntek olyan jelenségek, amelyek sérítették a magyar nép nemzeti büszkeségét.

Az SzKP XX. kongresszusa után — hangsúlyozza a cikk, — Rákosi nem tudta és nem is akarta az egész tevékenységét újraszervezésre vezetni. Ez komoly elégedetlenséget szült a pártban. A párt vezetősége pedig, amelynek nem volt pontosan meghatározott politikai vonalvezetése, semmit sem tett annak érdekében, hogy határozottan és rövid idő alatt helyrehozza a múlt hibáit. Hozzá kell még tegyük, hogy néhány hónap óta Magyarországon nyílt propaganda folyik a párt és a kormány ellen a sajtóban, az irodalmárak, diákok, stb. egy részének sorában. A vezetőséget erő jogos bírálatok mellett, ebben a propagandában egyre nagyobb számban jelenítik meg a nacionalista, sovinszista motívumok, a burzsoá demokráciához való visszatérésre buzdító felszólalások, a szocialista-ellenes szellem, amit sok esetben azzal lepleznek, hogy „a szocializmus vezetői jugoszláv utat” szembeállítottak az egész szocialista tábor tapasztalatával, beleértve a Szovjetunió tapasztalatát is.

A Rákosi-Gerő vezetés — folytatják a cikk, — nem lépett fel ezekkel a negatív jelenségekkel szemben, nem tudott a munkáspárt szerveze-

teire támaszkodni, az éberség hiányáról tett tanúságot.

Ilyen feltételek mellett az elégedetlenség mindjobban elmélyült és az október 23-i budapesti utcai tüntetésekhez vezetett.

Ezekben a tüntetéseken részt vett a munkások egy része, amelyet jószándék vezetett, kifejezésre akarván juttatni jogos elégedetlenségét a multbeli vezetés hibáival szemben. Az ellenforradalmi erők kihasználta azonban ezt a spontán elégedetlenséget. Most már pontos megállapítást nyert, hogy az ellenforradalmi erők előre megszervezték, voltakatonai vezetők központjuk, rendelkeztek olyan erőkkel, amelyeket idejében előkészítettek és elosztottak az államcsíny végrehajtására, megváltak az előre kijelölt emberek a fegyverraktárak elfoglalására, előre megállapították a támadási célpontokat, az állami közlekedési közlekedést a fegyverek szállítására, pontos helyeket határoztak meg a fegyverek kiosztására. Ezért következtek be a budapesti véres események, amelyekkel a fasiszta-horthysta bandák provokáló akciói idézték elő.

A cikk utal a nyugati burzsoá lapokra, amelyek elég nyíltan írják arról, hogy mind a belső, mind pedig a külső reakció hosszú időn keresztül és alaposan előkészítette az eseményeket.

A magyar kormány, hogy megfékezze a népiellenes elemek tevékenységét és minél előbb helyreállítsa a rendet Budapesten, azzal a kérrrel fordult a Szovjetunió kormányához, hogy a varsói szerződés értelmében Magyarországon tartózkodó csapat-egységei nyújtsanak segítséget. A szovjet csapatok bevetése és részvétele a rend helyreállításában gátat vetett a reakció erői tevékenységének és visszakozerára kényszerítette őket.

Amint azonban a Nagy Imre-kormány kérésére a szovjet kormány kiadta a rendeletet, hogy csapatai vonuljanak ki Budapestől, az ellenforradalmi erők kegyetlen repressziót kezdtek alkalmazni a kommuniszták, társadalmi és politikai aktivistákkal, a népi demokratikus rendszer híveivel szemben.

Számos tény bizonyítja, hogy Nagy Imre kettős politikát folytatott: egyrészt kijelentette, hogy a szovjet csapatok bevetése szükséges az ellenforradalmi erők megfékezésére, másrészt viszont bátorította az ellenforradalmi erők aktív ellenállását és kapcsolatot tartott velük.

Az ellenforradalmi erők, mivel nem űtköztek a Nagy Imre-kormány határozott ellenállására, fegyvereket szereztek, felfegyverzett bandákat alkottak, amelyek segítséget kaptak az imperialista államoktól és felte-leiket diktálták a Nagy Imre-kormánynak. Ennek a kormánynak tulajdonképpen semmiféle hatalma nem volt az országban. Oláseit a parlament épületében tartotta, a néppel pedig hangszóró útján érintkezett. Időközben a fasiszta-horthysta bandák azt gyilkolták le, akik éppen akartak, az utcákon elfoglalt, felakasztottak, lefejezték haladó szellemű harcosokat.

Hét nap alatt többször megváltozott a Nagy Imre-kormány összetétele és napról-napra mindinkább jobbole toidott. A Nagy Imre-kormány átváltozott az ellenforradalmi erők tevékenységét takaró spanyolfallá. Az összeesküvők katonai körpontja mind nagyobb nyomást gyakorolt rá.

Ilyen körülmények között a legjobb elemek, mint Kádár János, Münich Ferenc és Horváth Imre elvtársak, akik résztvettek a Nagy Imre-kormányban — azakitottak ezzel a kormánnyal.

Az újonnan alakított kormány — a Kádár János vezetésével — a forradalmi munkás-paraszt kormány — elhatározta: véget vet a vérontásnak, leveri a reakciós fasiszta erők és a Szovjetunióhoz fordult segítségért.

Ilyen körülmények között a szovjet kormány határozta, — hogy segítséget nyújtson Magyarországi forradalmi erőinek — mindenképpen helyes határozat volt. A szovjet állam nem maradhatott közömbös szemlélője annak a fektelen vérengzésnek, amit a fasiszta reakció a népi demokratikus Magyarországon rendezett. Ha majd Magyarországon ismét teljes lesz a nyugalom és normalis medrébe terelődik az élet, akkor a magyar munkásosztály, a parasztság és az értelmiség kétségte-lenül jobban meg fogja érteni és helyesen fogja megítélni akcióikat. Mi „internacionalista kötelességünk teljesítésének tekintjük a magyar munkásosztálynak nyújtott segítségünket az ellenforradalom mesterkedéseit elleni harcban. Ebben a harcban csak azért hoztuk áldozatokat, hogy eltorlaszoljuk a fasiszta utját Magyarországon és megvédjük a magyar munkásosztály és a magyar

dolgozó nép szocialista vívmányait, hogy a magyar nép továbbfejleszthesse a vívmányait, a maga életét élhesse és építhesse a saját független és szuverén, szocialista államát.

Ezután is barátai maradunk Magyarországi dolgozóinak a szocializmus győzelméért, az új elveken alapuló új társadalom felépítéséért, a béke megszilárdításáért folyó közös harcban. Pártunk kötelességének tartja, hogy támogatása a Magyar Szocialista Munkáspártot a marxizmus-leninizmus forradalmi elveinek valóra váltásában. Ha majd Magyarországon helyreáll a normális rend, s ha a magyar kormánynak az lesz a véleménye, hogy nincs már szükség a szovjet csapatok további ott tartózkodására, a Szovjetunió a maga részéről semmiképpen sem fog ragaszkodni ahhoz, hogy csapatai Magyarországon maradjanak.

A magyar események külföldi visszhangja közül megemlíthetjük a figyelmet Tito elvtárs nemrégiben Polában elmondott beszéde. Ebben a beszédben jelentős helyet foglaltak el a magyarországi események és Tito elvtárs igen helyesen hangsúlyozta, hogy az ellenforradalmi elemeknek provokáló szerepük volt ezekben az eseményekben.

Tito elvtárs súlyos szavakkal beszélt a Nagy Imre kormányról. „A Nagy-kormány semmit sem tett ezeknek a dolgoknak a megakadályozására. Állandóan stráncokozott a rádióban és segítséget eedezett, ahelyett, hogy harcolt volna ezek ellen és valamilyen módon kimutatta volna, hogy véget akar vetni a kommunizták és a haladószelemű emberek lemeszárításának... Ha a Nagy-kormány határozottabb lett volna, ha nem ingadozott volna, hol egyik oldalra, hol a másikra, ha határozottan felépült volna az anarchia és a kommuniszták gyilkoló reakciós elemek ellen, ha határozottan ellenállást fejtett volna ki a reakcióval szemben, stb. lehetséges, hogy a dolgok helyes medrébe terelődtek volna és lehetséges, hogy nem került volna sor a szovjet hadsereg beavatkozására. Mit tett azonban Nagy? Fegyverbe szállította a népet a szovjet hadsereg ellen és a nyugati országokhoz fordult, beavatkozásukat kérve.”

Mint Tito hangsúlyozta, a magyarországi események olyan arányokat öltöttek, hogy világosan látszott, rettenetes messzárítás, szörnyű polgárháború következik, amely teljesen eltemetheti a szocializmust és amely a harmadik világháború kitörését okozhatja. Bár ellene vagyunk a beavatkozásnak — jelentette ki Tito — a szovjet beavatkozás szük-séges volt.

Mindez természetesen helyes értékelése a magyarországi eseményeknek. Ugyanabban a beszédben azonban Tito „hibának” minősítette a szovjet csapatok részéről a magyar kormánynak nyújtott segítségét és kijelentte: „Mi sohasem tanácsoltuk, hogy a hadsereg segítségéhez folyamodjanak.” Ez az álláspont nem tekinthető következetes, a valósággal szembe fordított álláspontnak. Ma mindenki tisztában van azzal, hogy a segítség nélkül Magyarországon győzött volna az ellenforradalom, fasiszta-horthysta rendszert hoztak volna uralomra. A szovjet csapatok segítségével tehát szükséges és elkerülhetetlen intézkedés volt.

Tudjuk, hogy a testvér kommunista pártok és a szocialista országok dolgozó helyeselték, hogy a Szovjetunió segítségét nyújtott Magyarországi dolgozó népének az ellenforradalom ellen folytatott harcában. A Pravda itt hosszabb idézetet közölt a Zsemminszibaól.

Az utóbbi hetekben a szocializmus sorsa dől el Magyarországon. Ha Európa központjában megjelent volna egy fasiszta Magyarországi, egyes kelet- és középeurópai országok politikai helyzete lényegesen megváltozott volna, az európai kontinensen pedig a nemzetközi helyzet a maga egészében kétségte-lenül megromlott volna.

A magyarországi események a faeizmus első fontos megmozdulását jelentették az egész háborúutáni ezalásban és megmutatták, hogy a fasiszta veszélye még nem szűnt meg. Ilyen körülmények között, a magyarországi eseményekkel kapcsolatos problémák értékelésében a szocializmus minden hívéből ideológiai egyesség, lamadatlanság, éberség, mely elvszerűség követelhető meg.

Annál megfogóbbak Tito beszédek egyes tézisei, amelyek egyáltalán nem járulnak hozzá a szocializmus összes híveinek egyesítéséhez, sem pedig a nemzetközi helyzet egész sor fontos kérdésének és a kommunista világmozgalom jelenlegi feladatainak helyes megértéséhez.

Kezdjük azzal, hogy Tito beszéde a helyes értékelések mellett a magyarországi eseményekkel kapcsolatban olyan értékeléseket is tartalmaz, amelyek mellán kifogásolhatók.

„Ime — fordult Tito hallgatóihoz, — nezzétek, hogy egy rosszul felfegyverzett nép pusztítja kézzel is hatalmas ellenállást fejt ki, amikor egyetlen cél hatja át — a felszabadulás és a függetlenség óhaja. Nem érdekli már, hogy milyen lesz ez a függetlenség, hogy az országban bekövetkezhetik a burzsoázia restaurálása és a reakciós rendszer, csak hogy nemzeti szempontból független legyen. Lényegében ezek a gondolatok foglalkoztatták a népet.”

Elsősorban Tito elvtárs nyilvánvalóan túloz, amikor ez esetben a „nép” beszé; másodsorban a marxizmus-leninizmus arra tanít, hogy másként elemezzük az ilyen jelenségeket. Ha a dolgozók egyrésze közömbös az iránt, hogy a nyakukba akasszák a kizsákmányolás jármát (a „szabadság és függetlenség” hamis jelszavának ürügyével); hogy országuk az imperialista nagyhatalmak jatkérszerűvé válják; hogy utabb háborúba sodorják, ahogy azt Horthy hitler-fasiszta klikkje 1941–1944-ben a magyar néppel tette — ez azt jelenti, hogy a dolgozóknak ez a része belesett a reakció kelepcejébe. E szerint ez azt jelentené, hogy a tömegek nem a szabadság és a függetlenség felé haladnak, hanem elmenties irányban, a rabság felé és a függetlenség elvesztése felé tartanak. A marxizmus-leninizmus megkínálja, hogy a társadalmi jelenségek értékelünk, mindig arra az egyenes kérdésre kell válaszolni: mely osztályok vannak érdekelve az egyik vagy másik jelenségben, s az emberek társadalmi tevékenységének ilyen vagy olyan formája mely osztályok érdekeit szolgálja? Igaz, hogy a magyarországi események forgatagába belesodorták a dolgozók jelentős rétegeit is. A történelem éppen elég olyan esetet ismer, amikor a reakciós erők a nép léteérdekei ellen felkérősködtek, bufogatták és felhasználták a tömegek nemzeti érzelmét.

Beszédben Tito elvtárs egy másik fontos nemzeti-közi kérdéssel is foglalkozott — Anglia, Franciaország és Izrael Egyiptom elleni agressziójával.

„Ez — mondotta — tipikus agresszió, ami semmiben sem különbözik a gyarmati hatalmak többi klasszikus agressziójától.” Ezáltal — mondotta a továbbiakban Tito — bebizonyosodott, hogy Izrael a nagyhatalmak székértelölője és mint ilyen veszélyezteti a békét. „Véleményem szerint — hangsúlyozta a felszólaló — a legtragikusabb az, hogy a francia szocialisták egyeztet hoztak magukra és ezáltal is bebizonyították, hogy legalázatosabb szolgái azoknak a kórkörnek, amelyek mindenképpen fenn akarják tartani a gyarmati rendszert régi, klasszikus formáit... S ez, elvtársak, elővigyázatosságra készít bennünket, mert bebizonyosodott, hogy az ugynevezett nyugati demokrácia fő hirdetői — Franciaország és Nagy-Britannia — csak szavakkal állnak ki a béke, az igazság és a demokrácia mellett, de a gyakorlatban olyan kűfészeket, amelyek alkalmatlanságot ultrareakciós, agresszív akciókat robbantnak ki, amennyiben ezekre alkalmat kínál fel nekik.”

Ebből a helyes megítélésből egyetlen következtetés származhat, hogy az összes békeszerető népeknek feltétlenül fokozniuk kell éberségüket és szorosabban össze kell fogniok.

A magyarországi eseményekről beszélt, Tito elvtárs egész sor bírálat megfogalmazását is illette a Szovjetunió Kommunista Pártját, Ezekre a megjegyzésekre külön ki kell térni. Természetesen nem a bírálat ellen vagyunk. A moszkvai nyilatkozatban leszögeztük, mint az SzKP és a Jugoszlávai Kommunista Szövetség közölte véleményét, hogy együttműködésünk a baráti bírálat, a pártjaink közötti viták kérdéseiben folytatott elvtársi eszmecsere fog alapulni. Nincs is okunk eltérni ettől az elhatározástól. Márpedig Tito elvtárs bírálat megfogalmazása a világ összes országai számára. Ugyanakkor azonban nem beszélnek más országok szocialista építésének pozitív eredményeiről. Ez a mag-

Vegyük Titonak a szovjet rendszerre vonatkozó alapvető téziséit. O nyomatképpen hangsúlyozza, hogy

„a személyi kultusz lényegében egy bizonyos rendszer terméke volt.” (Kijelent, hogy beszélünk kell „arról a rendszerről, amely lehetővé tette a személyi kultusz létrejöttét”. Malóiban azonban a személyi kultusz szöges ellentétben volt egész szovjet szocialista rendszerünkkel. Eppen politikai és gazdasági rendszerünk-ből kiindulva harcolhattunk a személyi kultusz ellen és érthetünk el a legrövidebb idő alatt nagy sikereket a személyi kultusz következményeinek felszámolásában.

A történelmi tapasztalat igazolta a szovjet szocialista rendszert, amelyet a parasztsággal szövetséget munkásosztályunk, a Szovjetunió összes dolgozó és azok kommunista pártja hozott létre. A szovjet szocialista rendszer legyőzhetetlen erejének alapja ebben rejlik, hogy a munkásosztály és a termelőszö-zök szocialista tulajdonának formáira támaszkodnak. A szovjet szocialista rendszer valóban népi rendszer. Országunkban teljesen felszámoltuk a kizsákmányoló osztályokat, létrejött és megszilárdult a társadalom erkölcsi-politikai egysége, a munkásosztály és a parasztság szövetsége, még jobban megerősödött és a szocializmusért vívott harcban megéledt a Szovjetunió összes népeinek megingathatatlan barátsága.

A szocializmus ellenségei megkísérelték, hogy a világ legnehezebb háborújának tüzeiben próbára tegyék rendszerünk szilárdságát.

A Szovjetunió világtörténelmi jelentőségű győzelmet aratott a Nagy Honvédi Háborúban; megmentette a népet a fasiszta leigázás veszélyétől, egész sor országban nyitott és kedvező körülményeket teremtett a szocializmus építéséhez.

A szovjet rendszer bebizonyította erejét a háborúban elpusztult gazdaság helyreállításakor is, amikor nemcsak hogy nem számíthatunk idegen segítségre, hanem megmagunk nyújtottunk segítséget a fiatal népi demokratikus államoknak. Rendszerünk ereje kollektívizmusában és mélyeseg szocialista demokratizmusában rejlik.

Mindezek természetesen nem jelentik azt, hogy nem voltak hiányosságaink. Hiányosságaink vannak s ezeket éles és nyílt bírálatnak vetjük alá a rendszeres tevékenységgel szüntettük meg őket. Hiányosságainkat a párt XX. kongresszusa tárta fel, s egyben megmutatta a helyes utat felszámolásukhoz. Senki sem vonhatja kétségbe, hogy a párt és a szovjet állam ez idő szerint kitartóan és következetesen nagyfontosságú akciókat hajtott végre a dolgozó életszínvonalának emelésére, a forradalmi törvényesség szigorú tiszteletben tartására, a szocialista demokrácia további fejlesztésére.

Igy állnak a dolgok a szovjet rendszer tekintetében, amelyet sem a háború, sem a gazdasági blokádnak, sem a szocializmus ellenségeinek különféle mesterkedése nem tudtak elpusztítani. A szovjet rendszert természetesen a személyi kultusz sem pusztíthatja el. Azért, mert ez a rendszer a proletárdiktatúra szocialista rendszere — amely a munkásosztály és a kolhozparasztság szövetségén alapul és amelyet a társadalom történelmi fejlődésének törvényei hívtak életre, — a dolgozók milliói tömegei alkotó erejének megtestesítője.

Vajon ebben az esetben hogyan magyarázhatók Tito megjegyzései a mi rendszerünkéről, ha nem arra irányuló kísérletnek, hogy árnyékol vessenek a szovjet emberek társadalmi életformájára? Akaratlanul is felvetődik a kérdés: vajon ez nem megismétlődése-e a régi, a multban azokasok támadásának a Szovjetunió ellen, amelyek annak idején hangzottak el, amikor megromlottak a Szovjetunió és Jugoszlávia kapcsolatai? Bármilyen forma és módszer használatát a szocializmus építésében magának a Jugoszláv Kommunista Szövetségének az ügye. Helyese azonban befektetni más országok szocialista rendszerét és ugyanakkor felmagasztalni a saját tapasztalatokat és azt egyetemes és a legkiválóbb rendszerként reklámozni? Nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt, hogy a jugoszláv sajtóba mindinkább beszűrődik az az elgondolás, amely szerint „Jugoszlávia utia a szocializmus felé” a leghelyesebb ut, és az egyedüli lehetséges csaknem a világ összes országai számára.

Ugyanakkor azonban nem beszélnek más országok szocialista építésének pozitív eredményeiről. Ez a mag-

tartás egy régi szólás-mondást juttat az eszünkbe: „Néikülünk meg a nap se kel fel.”

A szocialista fejlődés egyedüli útján, az alkotó formák különbözőségét a különböző országok konkrét és objektív körülményei határozzák meg.

Figyelemreméltó tapasztalatot szerzett a szocialista építésben a nagy Kínai Népköztársaság. A Kínai Kommunista Párt bonyolult történelmi feltételek közepette dolgozva, nagyban hozzájárult a szocialista társadalom felépítésének elméletéhez és gyakorlatához. A világ kommunista mozgalma joggal lehet büszke a kínai elvtársak hozzájárására, mellyel felkutatják és sikerrel alkalmazzák több száz millió ember rendkívül sokrétű problémáinak megoldási módszerét. De a kínai elvtársak szüntelenül hangoztatják, hogy nem lépnek fel azzal az igényvel, mintha módszereik általánosak lennének, bár hazájukban ezek a módszerek a lehető leghelyesebbnek bizonyultak. A Kínai Kommunista Párt vezetőségének bölcsessége abban is megnyilvánul, hogy nem állítja szembe a szocialista építés saját országában szerzett tapasztalatait más országok tapasztalatával. Hozzáértéssel alkalmazzza valamennyi szocialista ország tapasztalatát, hogy sikerrel oldja meg az új társadalom felépítésének feladatait Kínában.

A cikk kifejti, hogy a szocialista építés lengyelországi, romániai és albániai, bulgáriai és csehszlovákiai gyakorlata is az új társadalmi rend építésének kincsesztárát gazdagítja.

Jugoszláviában szintén sajátos formája van a szocialista építésnek, a gyakorlatban próbálják ki új vezetési és adminisztrációs módszereket és eljárásokat. A jugoszláviai munkástanácsok aránylag nem rég jelentek meg és évről évre javítanak funkcióikon, de már most világosak a forma bizonyos pozitív oldalai.

Nem mondhatjuk el úgyanezt egy másik újtársról, amelynek negatív kihatása van, és pedig a tervezés egyes intézkedéseiről, amelyek egyenlítették a jugoszláv gazdasági élet tervezését és fokozták a piaci viszonyok befolyását. Erről egyébként írt a jugoszláv sajtó.

Kétségtelen, hogy a jó gyakorlat mindig hivatko és követőkre talál, ha kiálta az idő próbáját és pozitív eredményeket mutat fel. Ezal szemben neveléses dolgot meghatározni azért, mert egy országban alkalmazott egyik vagy másik módszert nem tartanak megfelelőnek egy másik ország számára.

Miben áll hát a „szocializmus jugoszláv útjának” felsőbbrendűsége, amelyről a jugoszláv szerzők beszélnek? E kérdésre válaszolva, a jugoszláv cikkek rendszerint bizonyos politikai jellegű újtársokról utalnak. De a szocializmus — az új társadalmi rendszer — a társadalmi élet egész alapját kitevő gazdasági élet újraszervezését feltételezi. Jugoszláviában megkezdtek ezt az újraszervezést, de amint maguk a jugoszláv elvtársak is naovon jól tudják, még igen sok a tennivaló az újraszervezés befejezéséig. Ismeretes, hogy Jugoszlávia gazdasági életében nagy szerepe van a mezőgazdaságnak, viszont a gabonatermelés még nem érte el a háború előtti színvonalat, a szocialista viszonyok győzelme a falvakon pedig sajnos még hosszú idő kérdése. Az is ismeretes, hogy Jugoszláviában 800–850 ezer tonna az évi buza-deficit.

Teljesen nyilvánvaló, mily nagy jelentőségű a jugoszláv gazdasági élet számára a kapitalista államoktól, s elsősorban az USA-tól kapott segítség. Az előállt helyzet folytán Jugoszláviának éveken át lehetősége nyílt arra, hogy kihasználja az imperializmus és a szocialista országok közötti egyre élesedő ellentéteket. Ha azonban a kapitalista országok segítsége Jugoszlávia gazdaságának lényeges részét képezi, akkor nem érthetünk egyet azzal, hogy az ilyen utnak különleges előnyül lennének. Hiszen a szocialista tábornak nem minden országa számíthat ilyen segítségre, ezek az országok nem építhetik politikájukat az imperialista segítyre. Következésképpen az ilyen ut semmi esetre sem egyetemes. Tudvalevő, hogy az imperialista körök nem a szocializmus iránti rokonszenvből nyújtottak segítséget Jugoszláviának, vagy azért, hogy segítsék a szocializmus felépítését Jugoszláviában. Az imperialista tábor politikusi beismerték, hogy tervekben jelentős helyet foglalt el a szocialista országok közötti szétválasztás minden eszközzel való előidézése és szltsa. Egy pillanatra sem feledhetjük, hogy a szocializmus ellenségei ma is minden tőlük telhetőt elkövetnek, hogy szétválasztítsanak a szocialista országok közöttiségében, hogy meggyengítsék a közöttük fennálló kapcsolatokat.

(Folytatása a 4-ik oldalon.)

Az RNK Nagy Nemzetgyűlésének munkálatai

A törvényelőkészítő bizottság társjelentése

— Előterjesztette Nicolae Vasu képviselő —

A törvényelőkészítő bizottság 1956. november 26-án ülésezett, hogy megvizsgálja a Nagy Nemzetgyűlési képviselők megválasztására vonatkozó 9/1952. számú törvény egyes rendelkezéseinek módosítását. A bizottság a törvénytervezetet — mondotta Nicolae Vasu.

A bizottság megállapítja, hogy a Nagy Nemzetgyűlés jóváhagyása előterjesztett tervezet megfelel a népi demokratikus rendszerünk jelenlegi fejlődési szakaszának. A javasolt módosítások megjavítják és egyszerűsítik a választási szabályzat egyes előírásait.

TÖRVÉNY

A Nagy Nemzetgyűlés képviselőinek választásáról szóló 9/1952. számú törvény módosításáról.

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése a következő határozatot hozza:

1. szakasz. — A Nagy Nemzetgyűlés képviselőinek választásáról szóló 9/1952. számú törvény 2. 16; 17; 27; 52; 53. és 55. szakaszait a következőképpen módosítjuk:

1. A 2. szakasz szövege a következő lesz:

„2. szakasz. — A Román Népköztársaság Alkotmányának 94. szakasza értelmében a Román Népköztársaság minden állampolgárának, aki betöltötte a 18. életévét, fajra, vallásra, nemre, vallásra, műveltségi fokára, foglalkozására, vagy egyházi lakásra való tekintet nélkül joga van résztvenni a képviselőválasztásokon, kivéve az elmebetegeket és azokat a személyeket, akiket bírósági határozattal választójoguktól való megfosztás alá ítélték.”

2. A 16. szakasz szövege a következő lesz:

„16. szakasz. — A választói névjegyzékeken a községi, városi és városi néptanácsok végrehajtó bizottságai állítják össze a Nagy Nemzetgyűlés képviselői állásfoglalásait az előző nyilatkozat alapján. A választói névjegyzékek összeállítását legkésőbb 30 nappal a választások napja előtt be kell fejezni.”

3. A 17. szakasz szövege a következő lesz:

„17. szakasz. — A választói névjegyzékeket A. B. C. sorrendben a választókörzetekről kell összeállítani, a választókerület névvel és utónevvel, koránál és lakóhelyével megjelölésével.

A választókörzetben a választókat A. B. C. sorrendben kell a választói névjegyzékbe beírni, külön jegyzéket készítve a községi és városi lakosságok és városi lakosságok közötti különbségről.

4. A 27. szakasz szövege a következő lesz:

27. szakasz. — A néptanácsok végrehajtó bizottságai a választói névjegyzékeket egy példányát a választások előtt legkésőbb 5 nappal közzéteszik a választókörzetek választási bizottságainak átadni.”

5. A 52. szakasz szövege a következő lesz:

„52. szakasz. — A választások lebonyolítása céljából a választási kerületeken belül választókörzeteket kell kijelölni, megpedig a következőképpen:

A többi mint 2000 lakosú városokban és községekben minden 1500–3000 lakosra egy-egy választókörzetet kell létesíteni.

A bizottság javasolja, hogy a tervezet együttesen a következőképpen módosítsa az 1952. évi törvény egyes rendelkezéseit, hogy az ország egész lakosságát megismerje a törvény teljes szövegét — az összes javasolt módosításokkal együtt — ajánlatos lenne, hogy a második szakasz után még egy szakasz következzen a következő szöveggel:

3. szakasz. — A nemzetgyűlési képviselők megválasztására vonatkozó 9/1952. számú törvény a jelen törvénnyel elrendelt módosításokkal együtt újra közzétendő, s a szakaszok újra számozandók.

A 2000-nél kisebb lakosságú községekben egyetlen választókörzet létesül.

Szavazókörzetek létesíthetők a falvakban vagy egy-egy választási kerülethez tartozó falucsoportokban, ha a lakosság száma 300–500 között változik és ha az a falvak és a szavazókörzet helyisége közötti távolság 5 kilométernél nagyobb.

Szavazókörzetek létesíthetők a katonai egységekben, a vállalatoknál, intézményekben, munkahelyeken, kórházakban, tüdőgyógyintézetekben, rokkantotthonokban, vasúti állomásokon, kikötőkben, vagy hajókon.”

6. szakasz. — A választás időpontjának megállapítására vonatkozó rendelet megjelenésétől számított 7 napon belül a tartományi és fővárosi néptanácsok végrehajtó bizottságai — mindegyik az illető területen — megállapítják:

a) A szavazókörzetek határait.

b) A szavazókörzetek elnevezéseit, valamint azt a helyiséget, amelyben az illető szavazókörzet választási bizottsága működni fog.

c) Az egyes szavazókörzetek választási bizottságai tagjainak számát, amelyben nem lehet ötnél kevesebb és hártnál több.

A szavazókörzet választási bizottságai a 31. szakaszban megjelölt határokat meg.

A joghatóságokat alakoztatni meg kell tenni, hogy a bizottság tagjai közül ki tölti be az elnöki, az al-elnöki és a titkári tisztségeket.”

7. szakasz. — A tartományi és fővárosi néptanácsok végrehajtó bizottságai hirdetmény útján közzéteszik a választókörzetek és a szavazókörzetek határait, pontosan megjelölve azt a helyet, ahol a szavazás történik.”

2. szakasz. — A Nagy Nemzetgyűlés képviselőinek választásáról szóló 9/1952. számú törvény 4. és 5. szakasza hatályát veszti.

3. szakasz. — A Nagy Nemzetgyűlés képviselőinek választásáról szóló 9/1952. számú törvényt ujjonnan közzé kell tenni, újra számozva az egyes szakaszokat.

Dr. PETRU GROZA,

a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének elnöke

GH. MARUSI,

a Nagy Nemzetgyűlés Elnöksége titkárnak helyettese.

A japán közvélemény mind kitartóbban követeli az amerikai-japán egyezményeket és szerződéseket felülvizsgálását

TOKIO. (Agerpres.)

Japánból érkezett jelentések azt mutatják, hogy a japán közvélemény egyre kitartóbban követeli az amerikai-japán egyezményeket és szerződéseket felülvizsgálását, amelyek sértik Japán szuverenitását és Japán az USA távolkeleti haditámaszpontjává változtatták.

Az Asahi című befolyásos lap azt írja, hogy a japán szocialisták elhatározták az egész népre kiterjedő mozgalmat indítani az országban az Egyesült Államokkal kötött egyenlőtlen egyezmények és szerződések felülvizsgálására.

Nemrég Tokióban nagy országos gyűlés zajlott le, a béke és a függetlenség megvédése érdekében. A gyűlésen elfogadott nyilatkozat hangsúlyozza, hogy a japán népek kitartóan kell folytatni függetlenségük elleni és leigázó egyezmények elleni tiltakozását és harcot és küzdenie kell az ellen, hogy az amerikaiak japán területén katonai támaszpontokat létesítsenek, a már meglévőket pedig kibővítsék.

—O—

Az angol-francia agresszió következményei

NEW YORK. (Agerpres.)

Az angol-francia agresszió következményei egyre éreztetve vannak az emberek között. A Szelei-keletnek való forgalom huzamosabb ideig való szünetelése folytán várható gazdasági károsítások beszédes, egy hivatalos francia személyiség azt állította, hogy Franciaország rövidesen abban a helyzetben lesz, amelyben a háború végén volt: teljesen az Egyesült Államoktól függ majd, ami a dollártartalékait és a kölcsönállásokat illeti. Amennyiben a villamosenergiahiány még fényviharba, ami a kölcsönállítást oszloktételeknek eredményez, úgy ez legalább két évre megnehezíti Franciaország egész gazdaságát. Ugyanez vonatkozik Nagy-Britanniára is.

A „Vauxhall-Motors” üzemek is kénytelenek voltak csökkenteni termelésüket, mert az exportra szánt gépkocsikat nem tudják leszállítani tengeri szállítási eszköz hiányában. Közel tízezer londoni dologmunkás vált munkanélkülivé. Franciaországban a közlekedési zavart okozó az ország majdnem valamennyi vonalán közlekedő használati Diesel-mozdonyok közlekednek.

Egész Európa kórházait, cement-, papír- és üvegipara súlyos csapást szenvedett.

A Béke Világban és az országos békeharcbizottságok képviselői által elfogadott határozat

BECS. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

Helsinkiben november 18-án tartották meg értekezletüket a Béke Világban Irodájának és Titkárságának tagjai, valamint az országos békeharcbizottságok képviselői. Az értekezleten egész sor kérdést vizsgáltak meg, amelyek az időszerű nemzetközi helyzettel függnek össze.

Az értekezleten elfogadott határozat rámutat, hogy az utóbbi hetekben az egész világot nagy veszedelem fenyegette. A közvélemény tisztában van azzal, hogy nem elegendő meg az államférfiak beszédeivel, hanem hogy cselekedetekkel kell követelni az ellentétek békés megoldása érdekében.

Az értekezlet úgy véli, hogy Izrael, Franciaország és Nagy-Britannia fegyveres erőinek egyiptomi akcióját, veszélyeztetik az egész világ békéjét, egy békés népet pusztítottak és gyászba borítottak.

Az értekezlet a béke első győzelmeként közönsé az ENSZ követelését a tűz beszüntetésére vonatkozóan és úgy véli, hogy a békét mindaddig veszély fenyegeti, amíg az agresszor csapatok Egyiptom földjén tartózkodnak. Ezeket haladéktalanul és minden feltétel nélkül vissza kell vonni és kötelezni kell arra, hogy tiszteletben tartásuk és garantálásuk Egyiptom függetlenségét, szuverenitását és területi sérthetenségét.

Az értekezlet egyhangúlag sajnálkozását fejezi ki a Magyarországon

októberben és novemberben lejátszódott tragikus, véres események miatt és a magyar népi testvéri együttérzését fejezi ki; e megpróbáltatással kapcsolatban. Az értekezlet felhívja az országos békeharcbizottságokat, hogy részesítsék a magyar népet minél nagyobb anyagi és erkölcsi segítségben.

Végezetül az értekezlet kifejezte óhaját, hogy:

1. Vonják ki a szovjet csapatokat Magyarországról és a Szovjetunió között megkötendő egyezmény alapján.

2. Teljes mértékben tartsák tiszteletben Magyarországról szuverenitását, az értekezlet kifejezi hűségét a világbéke mozgalomnak, az Egyesült Nemzetek alapokmányának megjelölt elveit és különösképpen a béke nem avatkozás, valamennyi nép szuverenitásának és függetlenségének tiszteletben tartása felé.

A hidegháború kiújulása és az utóbbi hónapok súlyos eseményeinek feltételei között az értekezlet emlékeztet arra, hogy a közvéleményről való lemondás, a lefegyverzés, a nukleáris kísérletek beszüntetése, az atomfegyver betiltása képezi a béke mozgalom fő célkitűzéseit.

A béke mozgalom kifejezi óhaját, hogy mind ebben a kérdésben, mind pedig valamennyi, a világ békéjét veszélyeztető kérdésben folytassanak tárgyalásokat Nagy-Britanniával, Indiával, a Szovjetunióval, az Egyesült Államokkal és Franciaországgal kormányfőiknek részvételével a svájci kormány javaslatára alapján.

Az ENSZ-nek következetesnek kell lennie az agresszorokkal szemben

Az egyiptomi sajtó kommentárjai

(KAIRO. (Agerpres.)

Az egyiptomi sajtó követeli: az Egyesült Nemzetek Szervezete kényesítse Angliát és Franciaországot arra, hogy vonják ki csapataikat a Szelei-keletre övezetéből.

Az Al-Gumhuria című lap november 26-i számában a következőket írja:

„Az Egyesült Nemzetek Szervezete kényesítse határozatának végrehajtására kényszeríteni az angolokat, franciákat és izraeliakat, és az agresszorokkal szemben lehetséges mértékben kell bizonyítást tennie. Ha az ENSZ ingadozást tanúsít, — írja a lap — az egy harmadik világháború kirobbantásához vezet.”

Az Al-Ahram című lap hangsúlyozza, hogy amint az angolok és franciák feltételeket szabnak csapatok ki-

vonására, az az egyiptomi nép és az ENSZ többi tagállamainak szemérmességét jelenti és hangoztatja, hogy „az ENSZ határozatának nem szabad holt betűnek maradnia. Ha ez a huzavona tovább tart — írja a lap —, akkor a három agresszor állam lesz felelős egy esetleges általános konfliktus kirobbantásáért.”

Az Al-Tahrir felszólítja az egyiptomi népet, „kísérje figyelemmel az agresszorok „mesterkedéseit” és gyakoroljon nyomást rájuk az Egyiptom-megállás elmozdítására kapcsolatban.”

Egy másik egyiptomi lap az Al-Sab hangszólyozza: ahelyett, hogy teljesítsék az angol-francia csapatok kivonására vonatkozó határozatot, az ellenség további csapatokat szállít partra Egyiptomra.

A szocializmus erőinek minél szorosabb egysíteséért, a marx-lenini elvek alapján

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

Beszédben Tito elvtárs a szocialista országoknak és kommunista pártoknak a Szovjetunióval és az SzKP-val szembeni „függetlenségét” hirdeli. Közvetlenül viszont, hogy a Szovjetunió senkitől sem kívánja meg, hogy függjen vagy alárendeltségi viszonyban legyen vele szemben. Az SzKP XX. kongresszusának határozatai nyomatékosan hangsúlyozták ezt. A szovjet kormány 1956. október 30-i nyilatkozata „a Szovjetunió és a többi szocialista ország közötti barátság és együttműködés fejlesztésének és megszilárdításának alapjait” újból megerősítette ezeket a tételeket. Pártunk és kormányunk teljes határozottsággal orvosolja azokat a hibákat, amelyek a múltban ezen a téren történtek. Ezt bizonyítják a Jugoszláviával való kapcsolataink terén az utóbbi években szerzett tapasztalatok is. Bár nem hoztunk újat a Jugoszláviával való kapcsolatainkban a múltban történt hibák felszámolásához, annak, hogy presztízskérdést csináltunk volna a dologból és elsőnek nyújtottunk kezét a jugoszláv kormánynak és a Kommunista Szövetségnek. Senki sem tagadhja, hogy az SzKP részéről minden szükséges lépés megtörtént, hogy a marxizmus-leninizmus eszméi alapján, a testvéri jugoszláv néppel való barátság és együttműködés megerősítése érdekében, a békeért és a szocializmusért folyó harc érdekében, normalizáljuk kapcsolatunkat.

Tito, — általában pozitívan értékelve a szovjet-jugoszláv kapcsolatokat kibontakozását, a Szovjetunió és Jugoszlávia között létrejött egyezményeket, — szemükréve a szovjet vezetőknek, hogy ők — mint mondja — nem akarják a többi szocialista országokra is kiterjeszteni az ezekben az egyezményekben lejegyzett elveket.

Erre a furcsa és teljes egészében hibás állítást az egész volt

szüksége Titonak, hogy a Szovjetuniókat a szándékot tulajdonítsa, hogy „nincs elég bizalma” a népi demokratikus országok szocialista erőiben.

A cikk utal a belgrádi nyilatkozatra és a Szovjetunió, valamint a Jugoszláv SzNK kormányainak közös nyilatkozatára a szovjet-jugoszláv kapcsolatokról, továbbá a Jugoszláv Kommunista Szövetsége és a Szovjetunió Kommunista Pártja kapcsolatára vonatkozó nyilatkozatra; a szovjet kormány nyilatkozatára a Szovjetunió és a többi szocialista ország közötti barátság és együttműködés fejlesztésének és megszilárdításának alapjait; a közös nyilatkozatának alapjait; a közös nyilatkozatára az SzKP KB és a szovjet kormány küldetését és a Lengyel Egyesült Munkáspárt KB és a lengyel kormány közötti egyeztetési tárgyalásokról. Ezek a dokumentumok a szocialista államok közötti kapcsolatok lenini elvű törekvései.

Meg a XX. kongresszus előtt, az SzKP KB 1955. júliusi plenáris ülésén egyhangúlag határozatot fogadott el, amely megállapítja a következőket:

„A népi demokratikus országokkal, valamint a testvéri kommunista és munkáspártokkal való minden kapcsolatunkban a szovjet és pártvezetőknek és összes külföldi aktivistáknak és összesen a szocialista nemzetköziség, a teljes jogegyenlőség, a nemzeti szuverenitás tiszteletben tartása lenini elveinek alapján kell eljárni, figyelembe véve az illető országok nemzeti sajátosságait. A szovjet kommunista pártok példát kell mutatniuk a proletár nemzetköziség elveinek alkalmazásában, amint ezt bizást megkövetelhetjük egy olyan képviselőtől, a szocialista országok képviselőitől, amelyben következzen a marx-lenini elvök alapján oldották meg a nemzeti kérdést.

A Szovjetunió és a népi demokratikus országok történelmi tapasztalat

lata igazolja, hogy ha a szocializmus győzelmének biztosítása szempontjából fő és alapvető kérdésekben megvan az egység, akkor a különböző országokban, különböző formákat és módszereket alkalmazhatnak a szocialista építés konkrét problémáinak megoldására, a történelmi és nemzeti sajátosságoktól függően.”

Mint ismeretes az SzKP XX. kongresszusa nagy figyelmet szentelt a pártunk és valamennyi testvér kommunista és munkáspárt közötti barátság, a marxizmus-leninizmus alapelvein alapuló kapcsolatok problémáinak. Ma, a XX. kongresszus után, arról beszélünk, hogy a Szovjetunió Kommunista Pártjában bizonyos „szocialista” állítástak bíráskodnak, hogy alárendeljük a testvérpártokat, egyszerűen nem jelent egyebet, mint szeszturnyul azelőtt a politika előtt, amelyet az SzKP a világban a szocialista országok irányában folytat. Ez a politika a teljes jogegyenlőség, a területi integritás, a függetlenség, és az állami önállóság tiszteletben tartása, a belső ügyekben való kölcsönös be nem avatkozás alapszabja és áthatja a népek közötti barátság megerősítésének, a szocialista proletár nemzetköziségnek a szelleme. Ezt a politikát áthatja a szocialista tábor valamennyi országa barátságának, együttműködésének és testvéri egységének megerősítéséről való gondoskodás, a béke megszilárdításának gondolata az egész világban.

Mire Arrdít beszédek Tito elvtárs? Arrdít, hogy mindenki a maga útját járja? De engedjék meg nekünk, hogy felvessük jár ez az út, milyen előnyökkel jár ez a szocialista országok szempontjából? Nincsenek ilyen szempontok. A többi szocialista országtól, a szocialista országok egysége, egész családjától való különválásra buzdítani, ez nem használható a szocialista társadalom felépítése ügyének.

A szocialista internacionalizmus nagy zászlava iránti hűség, a szocializmus valamennyi harcának összeforrtasága és egysége fontos feltétel nagyszerű ügyünk sikerének.

A szocialista internacionalizmus követelményeinek fényében, lehetetlen, hogy ne amelyet megjelölést az a hangnemet, amelyet Tito elvtárs lebeszélésnek tartott, amikor a kommunista pártok és vezetőkkel beszélt. Tito egyáltalán nem olyan hangon vitázott, vagy polemizált, ahogyan azt az egyenlő felek tenni szokták, tiszteletben tartva a különböző véleményeket. Semmi alapja sincs annak, hogy „szocialistákról” és „szocializmusról” beszéljünk, mint hogy a mi pártunk éppen úgy, mint más kommunista pártok, a marxizmus-leninizmus forradalmi elveit védelmezték és védelmezték.

Teljesseggel megengedhetetlen az alacsony magatartás, amelyet Tito Albániával és vezetőivel szemben tanúsított. Az abban elvtársakról szólva, Tito durva és sértő kifejezéseket használt. Ismeretes azonban, hogy a jugoszláv vezetők gyakran sértik az államok és a kis népek jogegyenlőségét és ama jog mellett, hogy mindenkinél meg lehet a maga véleménye és azt fenn is tarthatja. A jugoszláv vezetők általánosan megkínálják, hogy senki se sajátítsa ki magának az igazságot. De alighogy Enver Hodza elvtárs egy olyan cikket írt,

amely nem nyerte el a jugoszláv elvtársak tetszését, máris szidalmakkal árasztották el. A cikket esetleg másként is meg lehetett volna írni. De miért ne lehetne megírni Hodza elvtársnak a maga véleménye és a bírálathoz való joga, amelyre a jugoszláv elvtársak is igényt tartanak?

Tito elvtárs beszédben nyilvánvalóan nemcsak az Albán párttagjaitól várt elvágottat. Ugyanilyen könnyedséggel beleavatkozott a Francia Kommunista Párt és más kommunista pártok közötti, közöttük a mi pártunk közötti is, véleményezési megbeszélésbe, amelyet a jugoszláv pártok és vezetőkkel tevékenységeről. „A vezetői megválasztása — írja ezzel kapcsolatban a l'Humanité, — Francia Kommunista Párt lapja, — minden párt belső ügye és az ilyen ügyekben való külső beavatkozás —, amint a múlt tapasztalata is bebizonyította —, általában csak kárt okozhat a munkásmozgalomnak”. Mi természetesen egyetértünk ezzel a helyes megítéléssel.

A fentiek után nincs mit csodálkoznunk azon, hogy a külföldi burzsoá körök nagy örömmel fogadták Tito elvtárs beszédét. Ebben az esetben August Bebelnek, a munkásmozgalom régi harcosának szavai jutnak eszünkbe. Bebel ezt ajánlotta: ha elvágottat dicsekszik, gondolkodj el azon, vajon milyen hibát követett el? Elvágottat most nagy sietve azt a következtetést vonják le, hogy ez a beszéd komoly ellentétet fog okozni a szovjet és a jugoszláv kommunista között és a szovjet-jugoszláv kapcsolatokat rosszabbodásához fog vezetni.

Ki ne tudná, hogy a kommunista pártok általános ügye érdekében megengedhetetlen a vizsgálatok kibontakoztatása, kölcsönös támadások indítása, a nézeteltérésekkel terhes légkörnek a feloldozása, amely a közös erőfeszítések eredményeként immár a múlté? A szocializmus ügyének magaslatos érdeke, a szocializmus érdekében feltétlenül megkövetelik a kölcsönös megértést és mindannak az elhárítását, aminek negatív következményei lehetnek a szocialista erőnek a marx-lenini elvek alapján való további erősítésére.

Amint „A Jugoszlávai Kommunista Szövetsége és a Szovjetunió Kommunista Pártja közötti kapcsolatokról” szóló nyilatkozat rámutat, az SzKP és a Jugoszlávai Kommunista Szövetsége közötti együttműködésnek a teljesen szabad akaraton és jogegyenlőségen, a baráti bírálaton és a pártjaink között felmerült viták kérdésében folytatandó elvtársi véleményezésen kell alapulnia. Ismeretes, hogy a múltban a Jugoszlávai Kommunista Szövetsége egyes aktivistáinak sorában helytelen és a marxista-leninista elméletnek nem megfelelően vezetett el a szocialista építés egyes kérdéseiben, eltérési mutatókat: a proletár internacionalizmus elveitől. Pártunk a Jugoszlávai Kommunista Szövetséghez közeledve szem előtt tartotta, hogy a fontos ideológiai problémákban a nézetegység megvalósítása sok időt fog igényelni, mert számos ideológiai jellegű kérdéseket nemzeti érdekek miatt nem lehetett azonnal megoldani. A Jugoszlávai Kommunista Pártja és a Jugoszlávai Kommunista Szövetsége között.

Ami az SzKP-t illeti, a jövőben is a pártjaink közötti együttműködés politikáját folytatja a marxizmus-leninizmus elveinek alapján, a Szovjetunió és Jugoszlávia testvéri népeinek érdekében, a béke ügye, a demokrácia és a szocializmus érdekében. Meggyőződésünk, hogy a viták kérdéseket most is nyugodt, baráti légkörben, elvtársi véleményezésre utat kell megbeszélünk és megoldanunk.

A Szovjetunió kommunista ugyanúgy, mint a világ valamennyi országának kommunista színterét adnak maguknak arról, hogy olyan feltételek között, amikor a reakció adóz kampányait indított a szocializmus és demokrácia ellen, amikor számos ország imperialistát és fasizta elmei dühödt támadást intéztek a kommunista ellen és megpróbálták szakadt előlőzni a nemzetközi kommunista mozgalomban, a szocializmus összes erőinek mindinkább egyesülniük kell a marx-lenini elvek alapján, a szocialista internacionalizmus elveinek alapján.

(Rövidített szöveg)